

Όψεις της ψαλτικής στον ψηφιακό κόσμο

Κωστής Δρυγιανάκης*

cdrygianakis@gmail.com

Η εμφάνιση της τυπογραφίας και αργότερα της δισκογραφίας είναι φανερό ότι αύξησαν την ισχύ των διοικητικών κέντρων, θέτοντας την ψαλτική σε μια τροχιά ομογενοποίησης. Η διάδοση της θεσμικής εκπαίδευσης ενίσχυσε περαιτέρω αυτή την διαδικασία. Η ανάπτυξη της ψηφιακής τεχνολογίας στο ξεκίνημα του 21^{ου} αιώνα μοιάζει να ανατρέπει αυτούς τους όρους, δίνοντας νέες δυνατότητες στους μεμονωμένους θεράποντες της ψαλτικής και αποδυναμώνοντας έτσι τα κέντρα, διευκολύνοντας την πρόσβαση στα ιδιωτικά αρχεία ηχογραφήσεων και ανοίγοντας τον δρόμο για μια προσέγγιση της ψαλτικής «από κάτω». Τι σημαίνουν έννοιες όπως η συλλογική νοημοσύνη και τα ομότιμα δίκτυα για την έρευνα πάνω στην ψαλτική; Ποιες αστοχίες των παλαιότερων χρόνων έρχεται να διορθώσει η νέα τεχνολογία; Πρόκειται για μια επιστροφή σε προ-νεωτερικούς όρους λειτουργίας της ψαλτικής ή ακριβώς το αντίθετο; Αυτά τα ερωτήματα θα επιχειρήσει να εξερευνήσει η προκείμενη εισήγηση.

* Ο Κωστής Δρυγιανάκης γεννήθηκε στο Βόλο το 1965. Σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης αλλά στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη μουσική (κυρίως στους τομείς της παραγωγής δίσκων και συναυλιών, των εφαρμογών υπολογιστών για μουσική και, αργότερα, τη μουσική δημοσιογραφία). Από το 1987 είναι επίσης δραστήριος ως συνθέτης, με 8 δίσκους και μουσική για θέατρο και ντοκιμαντέρ. Σήμερα είναι μέλος του Τομέα Ψαλτικής Τέχνης και Μουσικολογίας της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου και συνεχίζει μεταπτυχιακές σπουδές στην Κοινωνική Ανθρωπολογία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.